

nødvendigt Arbejde ved Tilvebringelse af Kirkegaarden, og foruden dette Exempel for Nyord Kirke, som det ærede Medlem vil finde i Departementstidenden for 1845, saa vil han tillige, naar han gaar de ældre Aargange igjennem, se, at det altid har været anerkjendt, at man ved saadanne overordentlige Leiligheder maa komme en Menighed til Hjælp, og som jeg tidligere en Gang i denne Sæssion har yttret, er man vist ogsaa kommet Dissertermenigheder til Hjælp af Statskassen ved Opførelsen af deres Gudshus. Denne Bevilling har altsaa ikke blot de mange Forjængere efter 1848, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) sigtede til, men jeg kan forsikre det ærede Medlem (Th. Nielsen) om, at man ikke kan slaa dette af Marken ved den ellers rigtige Betragtning, som han gjorde gjældende, thi ved Siden af denne finder man bestandig i Aarene for Grundloven under „uforsuende og ubestemte Udgifter paa Budgettet“ Tilskud til Opførelsen af Kirker, og førend vi fik Budgettet, gif saadanne Bidrag i saadanne Tiemed af Statskassen. At der her er en særlig Anledning tilstede, er allerede udviklet af det ærede Medlem for Langeland (Sager), og det forekommer mig derfor at ville være rimeligt at stemme derfor. Det vil, om jeg saa maa sige, staa som en Formildelse af, hvad der maasse kan ske, og som nu staa som noget Uheldigt i mine og mange Meningsfællers Dine, thi vil man inddrage alle de økonomiske Forhold ved Kirken under Rigsdagen, saa maa man ogsaa vise, at man vil komme den Træng i Møde, som maatte være tilstede i den Retning. I modsat Fald vil Sagen blive ramt haardere end de jydskke Menigheder, som det ærede Medlem omtalte, thi skulde saadanne Tilskud til de jydskke Kirker, hver Gang der kommer Forslag derom, fremkalde lange Debater her i Rigsdagen, tør jeg sige, at Resultatet vil blive, at de aldrig saa det. Naar Befolkningen selv har gjort saa Meget som i dette Tilfælde og da derhos haade almindelige Principer og tidligere Præcedenter tale derfor, saa forekommer det mig, at det vel kan forsvares at give en

Menighed, der ligger saa uheldig, det Bidrag, hvorom her er Tale.

J. N. Hansen: Jeg udbad mig Ordet igaar, da det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) yttrede sig om Tilskudet til Kirken paa Langeland. Jeg har en Fornemmelse af, at den overordentlige Barme, hvormed den ærede langelandskke Rigsdagsmand (Sager) udtalte sig om dette Forslag, ikke har gjort det bedste Indtryk for Sagen, og jeg har ogsaa i Dag hørt, at navnlig den ærede Formand for Finantsudvalget har omtalt den idylliske Tilstand, der skulde være i Hou, ligesom ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) har fremhævet de meget stærke Udtryk, hvori denne Ros for Houbørerne kom frem. Jeg ønsker at sige, at jeg i og for sig meget vel kan tiltræde det Skudsmaal, der er givet disse Folk, skjøndt jeg mener, at det er fremkommet i vel stærke Udtryk, men paa den anden Side tror jeg ikke, at de med Hensyn til disse omtalte gode Egenfæber staa høiere end Behøverne af de allerfleste Egne her i Landet. Jeg vil ikke begrunde Tilskudet til denne Kirke paa denne Ros, thi fortjente Befolkningen den virkelig i saa stort Omfang som det, hvori den er bleven udtalt, behøvede de ikke Kirken; ønsker man derimod at bidrage Noget til, at deres Stilling kan blive idyllisk, skal man af dette Hensyn bevilge denne lille Sum, for at de kunne faae en Kirke for dem selv. Det er ogsaa blevet nævnt, at Langelænderne allerede tænkte paa, hvilke rige Tiender der vilde indgaa i Statskassen, naar vi fik Præstelønningsloven igjennem, men heller ikke dette tror jeg, at Langelænderne egentlig have tænkt over. Det ærede Medlem for Langeland er en Modstander af denne Præstelønningslov, og da han er Langelændernes Rigsdagsmand, er man vel berettiget til at antage, at de ere vel fornøiede med Tilstanden omtrent saaledes som den er, eller i alt Fald med, at Tienderne i det Væsentlige blive, hvor de nu ere; jeg kan derfor heller ikke anbefale det ærede Thing at tage Hensyn hertil. Jeg kjender imidlertid selv den hele Egn overmaade godt,